

El 'nou' decret d'admissió d'alumnes. La dificultat de parlar del que no existeix, però la necessitat de fer-ho palès

Ho hem afirmat moltes vegades, però no ens cansarem d'afirmar-ho tantes altres com calgui: els centres privats concertats no tenen un caràcter secundari o accessori en relació als centres públics, ni hi són per arribar allà on no arriben aquests últims; és a dir, per suplir les mancances de l'ensenyament públic. En la programació de la xarxa de centres regeix l'harmonització per garantir el dret de tots a l'educació i els drets individuals d'alumnes, pares i mares, de manera que aquesta programació s'ha de fer tenint en compte l'oferta existent de centres públics i privats concertats i la demanda social. En base a aquests principis, es regula el règim de concerts per als anys de durada de l'ensenyament gratuït.

Per tant, la conducta de l'Administració a propòsit dels concerts no pot estar dirigida per decisions de caràcter polític, sinó que s'ha de basar en el dret fonamental dels nois i noies a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta i d'acord a la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment. Cal subratllar que l'opció religiosa és bàsica quan es tracta d'educació i, per tant, l'Administració no pot pretendre que aquesta expectativa dels pares i mares pugui cobrir-se de qualsevol manera. A més, per fer possible un ensenyament obligatori i gratuït és imprescindible el finançament **-en les mateixes condicions-** per part de les administracions educatives del Servei d'Educació de Catalunya.

En aquests moments, som testimonis d'actuacions de diferents agents educatius que donen a entendre que existeix un 'nou' decret d'admissió d'alumnes que ja és d'aplicació. Davant d'aquestes situacions, hem d'actuar amb molta cautela i contundència. Una norma no és eficaç fins que no es publica al Diari Oficial, i mai abans d'haver complert el règim d'elaboració i aprovació. La primera condició no s'ha produït. I, de la segona, només sabem per la premsa una previsió del Govern d'aprovar un nou decret d'admissió.

Sigui com sigui, qualsevol actuació que pugui dur a terme l'Administració de forma verbal ha de tenir necessàriament una constància escrita, sobretot si ens 'obliga' a una determinada conducta.

L'Administració no es relaciona amb nosaltres a través de trucades telefòniques, remeses de fotocòpies de circulars o comunicacions verbals en trobades. La bona fe en la relació no impedeix que existeixi una fluïdesa en la relació, també diàleg i contrast d'idees o opinions, però quan l'Administració actua no ho fa comunicant verbalment una decisió o obligant-nos per telèfon a realitzar una determinada acció. **Ens ho ha de dir per escrit i amb els formalismes que la norma preveu.**

Apel·lem, doncs, a la prudència dels agents que han de vetllar pel compliment, en els centres docents i en els serveis educatius, de la normativa reguladora i assessorar, orientar i informar els sectors de la comunitat escolar en l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions. I també fem una crida a la saviesa i serenor dels membres de la nostra comunitat educativa, conscients d'estar immersos en una batalla ideològica en defensa de la llibertat d'ensenyament.